

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 538

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 iunie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 254 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961.....	1-3		
Decizia nr. 258 din 12 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței			
		de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare	3-5
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		684. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Normelor metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică.....	6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 10 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, excepție ridicată de Toader Trifan în Dosarul nr. 1.575/2004 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 aprilie 2005 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 10 mai 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.575/2004, **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961**, excepție ridicată de Toader Trifan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prin textul de lege criticat legiuitorul a creat o vădită discriminare între cetățenii care au efectuat stagiul militar în detașamente de muncă în perioada 1950—1961. În acest sens apreciază că discriminarea constă în faptul că au fost excluși de la beneficiile legii cetățenii români care, în perioada arătată, au efectuat stagiul militar în detașamente de muncă care nu au aparținut Direcției Generale a Serviciului Muncii, în speță, autorul excepției efectuând stagiul militar în cadrul detașamentelor Direcției Economice a fostului Minister al Forțelor Armate. Sub acest aspect arată că sfera de cuprindere a dispozițiilor cu caracter reparatoriu ar trebui să țină seama de condițiile concrete de muncă din perioada stagiului militar, iar nu de criterii formale, precum modul de organizare administrativă a fostelor detașamente de muncă.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat se referă, în mod expres, la subiecte speciale, respectiv numai la cei care au satisfăcut stagiul militar în anumite condiții nefavorabile, și anume detașamentele Direcției Generale a Serviciului Muncii, și nu la cei care au efectuat anumite activități productive sau munci ocazionale/sezoniere în cadrul unităților militare ca soldat, ca o practică adiacentă pregătirii militare și de luptă a soldatului din acea perioadă, cum este cazul autorului excepției. Ca atare, instanța consideră că, prin adoptarea acestei reglementări, nu se creează nici un privilegiu sau nici o discriminare, fiind vorba despre un act reparatoriu material și moral față de cei care au fost obligați la muncă forțată și nu la satisfacerea stagiului militar, prin pregătire pentru apărarea patriei. Totodată, instanța reține că argumentele invocate de autorul excepției reprezintă, de fapt, o propunere legislativă, *de lege ferenda*.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile Legii nr. 309/2002 vizează acordarea unor drepturi specifice, cu titlu de măsuri reparatorii, în exclusivitate acelei categorii de persoane care, în perioada 1950—1961, a efectuat stagiul militar prin munca prestată în cadrul detașamentelor de muncă ale Direcției Generale a Serviciului Muncii. Așa fiind, având în vedere principiile proprii de organizare a Direcției Generale a Serviciului Muncii, criteriile de selectare și condițiile în care s-a efectuat stagiul militar în cadrul respectivei instituții, legiuitorul a considerat că doar aceste persoane sunt îndreptățite să beneficieze de prevederile Legii nr. 309/2002, ceea ce nu contravine însă prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1). În susținerea punctului său de vedere, Guvernul invocă și jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 160/2004.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 213/2004, arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 față de art. 16 alin. (1) Constituție. De altfel, stabilirea categoriei de persoane care beneficiază de prevederile legale, precum și a drepturilor acordate acestora nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci o opțiune a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 6 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

„Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana, cetățean român, care a efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic, indiferent de situațiile diferite în care se găsesc subiecții de drept.

Așa fiind și întrucât situația juridică a persoanelor, cetățeni români, care au efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii, în perioada 1950—1961, a fost esențial diferită de aceea a altor categorii de persoane care au prestat muncă forțată în cadrul altor structuri organizate, în aceeași perioadă, recunoașterea unor drepturi doar pentru cei din prima categorie, cu titlu reparatoriu, nu constituie o discriminare, ci un tratament juridic diferențiat impus și

justificat obiectiv de situațiile diferite în care s-au aflat beneficiarii.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate. Astfel, prin Decizia nr. 213 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 9 iunie 2004, a statuat că, întrucât reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție nu este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, excepție ridicată de Toader Trifan în Dosarul nr. 1.575/2004 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 258

din 12 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ogip” — S.A. București în Dosarul nr. 1.423/2004 al Tribunalului Prahova — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției de neconstituționalitate, prin avocat Marius Mărășescu și consilier juridic Benko Edwin, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Autoarea excepției de neconstituționalitate, prin avocat, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2004 este neconstituțională, deoarece acordă unei societăți comerciale cu capital de stat scutiri de la plata obligațiilor fiscale către bugetul de stat și creează o discriminare față de alte societăți comerciale cu același obiect de activitate. Se consideră că în acest fel sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 56 și ale art. 135 alin. (1) și (2) din Constituție.

De asemenea, reprezentantul autoarei excepției, consilier juridic Benko Edwin, susține neconstituționalitatea actului normativ criticat, arătând, în esență, că acesta contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, art. 56 alin. (2), referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, precum și principiului constituțional al protecției concurenței loiale.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile legale criticate nu au nici o legătură cu soluționarea cauzei de către instanța de judecată, astfel încât, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.423/2004, **Tribunalul Prahova – Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ogip” — S.A. București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 56 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție. În esență, se arată că, prin scutirea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București de la plata obligațiilor fiscale restante reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri datorate și neachitate bugetului general consolidat, este încălcat principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât „statul favorizează o societate comercială în detrimentul alteia”. De asemenea, se mai susține că scutirea unei anumite societăți comerciale de plata dobânzilor și a penalităților datorate statului încalcă dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție, referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, precum și dispozițiile art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), deoarece statul nu își îndeplinește obligația constituțională de a asigura protecția concurenței loiale, în condițiile unei economii de piață bazate pe libera inițiativă și concurență.

Tribunalul Prahova – Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că prin adoptarea actului normativ criticat se

încalcă dispozițiile constituționale invocate, prin aceea că Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București „i s-a creat o situație mai bună față de alte societăți comerciale, fiind scutită de plata obligațiilor fiscale restante (...), precum și a dobânzilor și penalităților către stat, încasând în schimb de la terți astfel de sume”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece actul normativ criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2004 „vizează raporturile de drept fiscal dintre societatea comercială debitoare și creditorul fiscal, și nu cele comerciale dintre aceasta și debitorii săi”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, deoarece „stabilirea, prin lege, a unor scutiri de plată a obligațiilor fiscale restante, pentru anumite categorii de contribuabili, nu generează nerespectarea obligației statului de a asigura o așezare justă a sarcinilor fiscale prin sistemul legal de impuneri”. Dimpotrivă, scopul prevederilor legale criticate este „de a stabili măsuri pentru crearea unui climat de atractivitate pentru investitori, în vederea privatizării societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat”. În ceea ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la dispozițiile art. 135 alin. (1) și (2) din Constituție, se apreciază că textele de lege criticate asigură întocmai obligațiile statului prevăzute de dispoziția constituțională invocată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2004 a fost adoptată în vederea îmbunătățirii situației financiare a Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, așa cum rezultă din expunerea situației de urgență din cuprinsul acesteia, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție:

„Având în vedere etapele derulării procesului de privatizare a Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București,

conform cărora la începutul lunii aprilie 2004 urmează a fi depuse ofertele finale angajante, și pentru asigurarea unui climat de atractivitate pentru investitori, se impune luarea unor măsuri imediate, extraordinare, în vederea îmbunătățirii situației financiare a acestei societăți.“

În legătură cu obiectul excepției, din motivarea acesteia se constată că sunt criticate pentru motive de neconstituționalitate prevederile art. 1 din Ordonanță, potrivit cărora:

— Art. 1: „(1) Se aprobă scutirea de plată a obligațiilor fiscale restante reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri datorate și neachitate bugetului general consolidat de către Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Se aprobă scutirea de plată a dobânzilor și penalităților de orice fel aferente obligațiilor datorate bugetului general consolidat și neachitate de către Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Se aprobă scutirea de plată a majorărilor calculate în baza prevederilor art. 83 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea cerințelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, datorate de Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 8 aprilie 2004, și a fost aprobată prin Legea nr. 241/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iunie 2004.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 56 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, al căror conținut este următorul:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ogip” — S.A. București în Dosarul nr. 1.423/2004 al Tribunalului Prahova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai persus de lege.“;

— Art. 56 alin. (2): „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“;

— Art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constituțională reține următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare dispune cu privire la adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii situației financiare a Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București. Excepția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentului dosar a fost ridicată într-o cauză în care Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București a solicitat Tribunalului Prahova — Secția comercială, prin acțiunea formulată, obligarea Societății Comerciale „Ogip” — S.A. București la îndeplinirea obligațiilor contractuale rezultate în urma încheierii unui contract de vânzare-cumpărare de produse petroliere, respectiv la plata prețului și a penalităților de întârziere aferente. Or, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)“. Așa fiind, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare nu au legătură cu soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, astfel încât excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Administrației și

Internelor va monitoriza îndeplinirea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării. Începând cu aceeași dată se abrogă orice alte reglementări contrare.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 7 iunie 2005.
Nr. 684.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice se aplică pentru planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, precum și pentru elaborarea planurilor de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, în următoarele situații:

a) incidente industriale, medicale, rutiere sau incendii în care sunt implicate surse radioactive, eliberări accidentale, pierderea de surse sau traficul ilicit de surse radioactive;

b) accidente la instalații nucleare aflate în afara granițelor, cu efecte transfrontaliere, inclusiv nave maritime cu propulsie nucleară;

c) reintrarea în atmosferă a sateliților cu generatoare nucleare sau cu alte surse de radiații la bord;

d) accidente în care sunt implicate arme nucleare;

e) amenințări sau atacuri teroriste cu dispozitive nucleare sau radioactive;

f) accidente la instalații nucleare de pe teritoriul țării, altele decât reactoarele nucleare.

Art. 2. — (1) Scopul elaborării prezentelor norme metodologice constă în stabilirea unei concepții unitare de întocmire a planurilor de urgență la nivelul autorităților publice centrale și locale, precum și a utilizatorilor, care au responsabilități de acțiune în astfel de situații.

(2) Prezentele norme metodologice asigură cadrul juridic, organizatoric și funcțional în vederea planificării și executării măsurilor specifice, pentru activitățile care prezintă pericole de urgențe nucleare sau radiologice la obiectivele identificate de autoritățile competente.

Art. 3. — Termenii utilizați în prezentele norme metodologice sunt definiți în anexa nr. 1.

Art. 4. — Planurile de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică care se întocmesc sunt următoarele:

a) planul național — include sinteza planurilor autorităților publice centrale și județene, este elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobat de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;

b) planul județean — include sinteza planurilor autorităților administrației publice județene, precum și cele ale utilizatorilor, este elaborat de inspectoratele județene pentru situații de urgență, este avizat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și este aprobat de comitetul județean pentru situații de urgență;

c) planul de protecție și intervenție al utilizatorului — se elaborează de către agentul economic sursă de risc nuclear sau radiologic, se avizează de inspectoratele județene pentru situații de urgență și se aprobă de autoritatea națională pentru controlul activităților nucleare.

Art. 5. — (1) Situații de urgență nucleară sau radiologică se pot produce în:

- a) instituții medicale;
- b) unități nucleare;
- c) instituții de cercetare și învățământ;
- d) timpul transportului (rutier, maritim, fluvial);
- e) ciclul combustibilului nuclear;
- f) aplicații cu surse radioactive;
- g) alte locuri, ca urmare a activităților teroriste, traficului ilicit, depozitării de materiale refofosibile.

(2) Situațiile de urgență nucleară sau radiologică sunt definite în anexa nr. 2.

Art. 6. — Planurile de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, denumite în continuare *planuri*, asigură identificarea și monitorizarea surselor potențiale generatoare de accidente nucleare sau urgențe radiologice, evaluarea informațiilor și analiza situației inițiale, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor optime pentru reducerea efectelor produse de radiațiile ionizante și stabilesc concepția de alarmare a instituțiilor și serviciilor publice descentralizate în scopul minimizării impactului asupra populației și a mediului.

Art. 7. — Pentru stabilirea variantelor optime de acțiune și aplicarea măsurilor de protecție și intervenție se va lua în considerație timpul de emisie radioactivă, în funcție de tipul accidentului și de sursele implicate.

Art. 8. — Planificarea activităților de intervenție are la bază cunoașterea amplasării surselor sau a materialelor radioactive existente la nivel județean și local, condițiile geografice și geoclimatice în momentul producerii accidentului/incidentului, distribuția populației pe categorii de vârstă și a obiectivelor de risc aflate în zona incidentului.

Art. 9. — Planificarea activităților de protecție a populației și a personalului de intervenție trebuie să fie realizată ținându-se cont de următoarele căi de expunere:

- a) expunerea externă datorită surselor de radiații neecranate sau intrării în zona contaminată radioactiv;
- b) expunerea internă prin inhalare și prin ingestia de apă sau de alimente contaminate;
- c) contaminarea radioactivă externă a personalului de intervenție.

Art. 10. — Planurile trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie corelate cu celelalte măsuri și planuri de protecție și intervenție în caz de dezastre de pe teritoriul județului;
- b) să se bazeze pe posibilitățile reale de asigurare a acțiunilor de protecție și intervenție;
- c) să fie precise, clare, expresive și permanent actualizate;
- d) să poată fi aplicate în timp scurt, parțial sau total.

Art. 11. — Structura-cadru a planului este prezentată în anexa nr. 3.

Art. 12. — (1) Planurile stabilesc responsabilitățile ce revin fiecărei autorități publice centrale și locale, instituțiilor sau agenților economici implicați în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, schema minimă de personal pentru răspunsul inițial la urgență, mijloacele

suplimentare pentru mărirea capacității de răspuns și fluxul informațional-decisional între utilizator și exterior.

(2) Responsabilitățile ce revin autorităților publice centrale și locale, precum și instituțiilor cu responsabilități în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică sunt prezentate în anexa nr. 4.

Art. 13. — Procedurile pentru notificarea organizațiilor și a personalului implicat, conținutul mesajelor inițiale adresate organizațiilor și instituțiilor implicate, precum și populației vor fi elaborate de autoritățile competente împreună cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Art. 14. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile sau agenții economici implicați în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică vor asigura măsurile și mijloacele necesare activării imediate a personalului propriu, în funcție de notificarea inițială primită.

(2) Schema de principiu privind organizarea răspunsului inițial în situația notificării unui accident nuclear sau unei urgențe radiologice este prevăzută în anexa nr. 5.

CAPITOLUL II

Planul de protecție și intervenție al utilizatorului

Art. 15. — (1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se elaborează în scopul planificării măsurilor specifice pentru reducerea riscului asupra sănătății angajaților, calității factorilor de mediu și integrității bunurilor materiale, în caz de urgență nucleară sau radiologică.

(2) Acesta are la bază identificarea riscurilor potențiale specifice, precum și procedurile de răspuns în vederea asigurării:

- a) informării oportune a titularilor de activități, angajaților, populației și autorităților publice locale;
- b) pregătirii personalului cu funcții de decizie, a angajaților și a forțelor de intervenție;
- c) intervenției de urgență, în mod organizat și într-o concepție unitară, pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea consecințelor;
- d) refacerii și reabilitării factorilor de mediu;
- e) reluării în condiții normale a activităților de producție.

Art. 16. — (1) Elaborarea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se întocmește de compartimentul de specialitate al agentului economic sau instituției publice sursă de risc nuclear ori radiologic și se avizează de compartimentele de specialitate din cadrul obiectivului și de autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Organul tehnic care coordonează elaborarea planului de urgență internă este compartimentul de protecție civilă.

(3) Avizul de specialitate al autorităților teritoriale pentru situații de urgență se acordă de către personalul atestat, numit prin ordin de zi pe unitate, potrivit atribuțiilor de serviciu.

Art. 17. — (1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se întocmește în 3 exemplare, dintre care un exemplar se păstrează la dispecerat (ofițerul de serviciu), un exemplar la inspectorul de protecție civilă al obiectivului, iar celălalt exemplar la autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Procesul de elaborare a planului se bazează pe informațiile conținute în raportul de securitate al obiectivului sau în politica de prevenire a accidentelor majore, fiind necesară consultarea compartimentelor de specialitate și a angajaților.

(3) Termenele de elaborare a planurilor de protecție și intervenție ale utilizatorului sunt:

a) pentru obiectivele noi și pentru obiectivele existente care suferă modificări importante, înainte de începerea funcționării acestora în noile condiții;

b) pentru obiectivele existente, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

Art. 18. — (1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se va distribui după cum urmează:

a) două exemplare originale se vor păstra la titularul de activitate;

b) un exemplar la autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Extrase din planul de protecție și intervenție al utilizatorului se vor distribui autorităților publice și compartimentelor de specialitate care l-au avizat, forțelor de intervenție interne și externe care au misiuni de acțiune pe amplasament, precum și vecinilor ce pot fi afectați în cazul producerii unui accident.

(3) Responsabilitatea distribuirii planului de protecție și intervenție al utilizatorului revine inspectorului de protecție civilă.

(4) Planurile vor cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

Art. 19. — (1) Responsabilitatea actualizării planurilor de protecție și intervenție ale utilizatorului revine inspectorului de protecție civilă al obiectivului, această activitate realizându-se, anual sau ori de câte ori apar modificări, astfel:

a) schimbarea unor persoane cu responsabilități în schema generală de răspuns la urgențe;

b) schimbarea adreselor/numerelor de telefon, fax, telex etc;

c) modificări în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale;

d) modificări în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se realizează la intervale de cel mult 3 ani sau la solicitarea autorităților teritoriale pentru situații de urgență, pe baza modificărilor produse în:

a) caracteristicile surselor de risc;

b) structura economică a obiectivului;

c) realizarea cooperării;

d) concepția aplicării planului.

(3) După fiecare actualizare și revizuire, modificările sunt transmise prin grija inspectorului de protecție civilă tuturor celor cărora li s-a distribuit planul.

Art. 20. — (1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se va exersa, testa și evalua prin exerciții organizate de către titularul activității.

(2) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planurilor de urgență

internă, precum și antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(3) Pregătirea exercițiilor și antrenamentelor se execută pe baza unui grafic întocmit de inspectorul de protecție civilă, avizat de compartimentele de specialitate ale obiectivului, de autoritatea teritorială pentru situații de urgență și aprobat de titularul activității.

(4) Se va executa în mod obligatoriu cel puțin câte un exercițiu pe an pentru fiecare tip de eveniment în care sunt implicate surse radioactive (incendiu, explozie, avarie).

(5) Exercițiile de urgență cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și se vor desfășura cel puțin o dată la 3 ani.

(6) Evaluarea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se realizează după executarea exercițiilor, pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personal special angrenat în acest scop, câte un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis autorităților teritoriale pentru situații de urgență.

CAPITOLUL III

Planul național și planul județean

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 21. — Planul național și planul județean se întocmesc sub formă de text și anexe, care includ totalitatea măsurilor de protecție, procedurile și forțele de intervenție care sunt implicate în răspunsul la un accident nuclear sau urgență radiologică pe teritoriul național/județean ori în exteriorul acestuia, cu consecințe semnificative asupra țării/județului, și trebuie să cuprindă următoarele:

a) denumirea instalației și/sau zona la care se aplică;

b) scopul, concepția realizării și modalitățile de activare a planului;

c) strategiile și posibilitățile de evaluare a situației de urgență;

d) atribuțiile fiecărui organism implicat în gestionarea situației de urgență pe timpul activităților de intervenție;

e) datele de identificare a autorităților, precizarea responsabilităților pentru coordonarea răspunsului și situațiile de urgență care necesită punerea în aplicare a planului;

f) punctele de contact ale fiecărui organism sau instituții implicate în răspunsul la urgență;

g) schemele de alarmare, notificare și activare a persoanelor, organizațiilor locale, județene, naționale, agenților economici și a echipelor de intervenție, notificarea și aplicarea procedurilor pentru echipele de intervenție;

h) metodele, procedurile și mijloacele de alarmare a publicului;

i) măsurile de protecție pentru personalul de intervenție și populație;

j) conducerea acțiunii de protecție și intervenție, la nivel național, județean și local;

k) criteriile de definire a încetării stării de accident nuclear sau urgență radiologică;

l) punctele sau raioanele de evacuare recunoscute ori amenajate, itinerariile de evacuare, de bază și de rezervă;

m) raioanele pentru decontaminarea personalului, tehnicii sau echipamentului, recunoscute ori amenajate;

n) managementul informației, comunicate pentru mass-media și public;

o) managementul medical al victimelor și al persoanelor supraexpuse;

p) acțiunile de prevenire și contramăsurile;

q) măsurile de pază, ordine publică și îndrumarea circulației, prevenirea panicii și producerii altor evenimente;

r) controlul expunerii la radiații;

s) măsurile și mijloacele medico-legale;

t) controlul intrărilor/ieșirilor în/din zona contaminată;

u) echipamentele, mijloacele de comunicații și alte dotări necesare îndeplinirii îndatoririlor și funcțiilor stabilite prin plan;

v) mijloacele prevăzute și pregătite pentru intervenție în caz de urgențe radiologice;

w) metodele și mijloacele pentru prezentarea situației, alte informații necesare pentru sprijinul deciziei, actualizarea tuturor elementelor din cadrul organizațiilor de răspuns;

x) aspectele psihologice (echipe de urgență, public), participarea populației în luarea deciziilor de refacere a zonelor afectate;

y) intervalele de desfășurare a exercițiilor și antrenamentelor;

z) modalitatea de verificare și actualizare periodică a planurilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Planul județean

Art. 22. — (1) Inspectoratele județene pentru situații de urgență elaborează planul județean care se aprobă de președintele comitetului județean pentru situații de urgență.

(2) Planul reprezintă o componentă a Planului de analiză și acoperire a riscurilor ce se elaborează pentru toate situațiile potențiale de risc specifice județului.

(3) Planul se elaborează în 3 exemplare, dintre care unul se va păstra la secretariatul tehnic permanent al comitetului județean pentru situații de urgență, al doilea la inspectoratul județean pentru situații de urgență, iar exemplarul al treilea la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(4) Extrase din plan se vor distribui tuturor autorităților publice locale de specialitate cu sarcini de intervenție, precum și autorităților administrației publice locale dispuse în zonele de planificare la urgență, cu respectarea prevederilor legale.

(5) Planul va cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

(6) Termenul de elaborare a planurilor este de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

Art. 23. — Planul se transmite Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în vederea obținerii avizului de specialitate.

Art. 24. — (1) Planul se actualizează prin grija autorității centrale și teritoriale pentru situații de urgență, anual sau ori de câte ori apar modificări în ceea ce privește: componența schemei de organizare la urgență, adresele, numerele de telefon, fax etc., modificările în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale, modificările în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului se realizează la intervale de cel mult 3 ani, pe baza modificărilor produse în: caracteristicile surselor de risc, realizarea cooperării, concepția aplicării planului, structura așezărilor umane din zonele de risc.

(3) După fiecare actualizare și revizuire, modificările sunt transmise, prin grija autorității teritoriale pentru situații de urgență, tuturor celor care sunt trecuți pe lista de distribuție a planului.

Art. 25. — (1) Antrenamentele, exercițiile și aplicațiile de specialitate sunt organizate și desfășurate în scopul pregătirii autorităților administrației publice locale și a forțelor de intervenție, îmbunătățirii cooperării, verificării viabilității prevederilor planurilor, evaluării stadiului de operativitate și stabilirii măsurilor ce se impun.

(2) Acestea se vor organiza de inspectoratele județene pentru situații de urgență pe baza unei planificări aprobate de prefectul județului.

(3) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planurilor, precum și desfășurarea de antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(4) Pentru asigurarea unei pregătiri adecvate a personalului cu atribuții de decizie și de intervenție vor fi organizate și desfășurate periodic mai multe tipuri de activități, astfel:

a) exerciții de simulare în centrul operațional pentru situații de urgență;

b) exerciții cu scenarii de urgență pe amplasament;

c) exerciții cu scenarii de urgență în afara amplasamentului;

d) antrenamente de specialitate la sală și în teren;

e) aplicații de specialitate.

(5) Exercițiile cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și se vor desfășura cel puțin o dată la 3 ani și vor fi, de regulă, corelate cu exercițiile organizate de titularul activității.

(6) Evaluarea planului se realizează după executarea exercițiilor și aplicațiilor, pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personal special angrenat în acest scop, un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis la autoritatea centrală pentru situații de urgență.

Art. 26. — Planul va conține un capitol cu măsuri generale pentru reabilitarea economico-socială a zonelor afectate. Acesta va stabili măsuri concrete prin care să se realizeze:

a) decontaminarea;

b) gospodărirea deșeurilor;

c) demobilizarea personalului de intervenție;

- d) ancheta medicală;
- e) informarea populației și mass-mediei;
- f) refacerea factorilor de mediu;
- g) ancheta penală;
- h) evaluarea accidentului, concluziile rezultate, evaluarea privind costurile intervenției, clasificarea și importanța evenimentului;
- i) propunerile de modificare a planurilor, de îmbunătățire a activităților de pregătire și a procedurilor (acolo unde sunt necesare aceste măsuri);
- j) modalitățile de despăgubire a persoanelor, instituțiilor sau agenților economici afectați;
- k) raportul ulterior accidentului.

SECȚIUNEA a 3-a

Planul național

Art. 27. — (1) Planul național este elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și este aprobat de președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

(2) Planul național se întocmește în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(3) Planul național reprezintă o componentă a Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru situații de urgență.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — Procedurile operaționale privind organizarea și conducerea activităților de prevenire și combatere a consecințelor, evaluarea, testarea, exersarea, actualizarea și revizuirea planurilor vor fi elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice.

Art. 29. — (1) Planurile se pun în aplicare imediat atunci când situația o impune, de către autoritățile teritoriale pentru situații de urgență, în următoarele situații:

a) când survine un accident major;

b) când survine un eveniment necontrolat care, prin natura sa, poate provoca un accident major.

(2) Planurile de protecție și intervenție sunt puse în aplicare de autoritățile care le-au elaborat, pe baza procedurilor concrete prevăzute în conținutul acestora.

Art. 30. — În vederea participării publicului la dezbaterile conținutului planurilor, se vor organiza informări prin intermediul mass-mediei, expuneri, conferințe, dezbateri publice, pagini de web etc.

Art. 31. — Pentru întocmirea planurilor pot fi angajate persoane fizice sau juridice atestate.

Art. 32. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

GLOSAR DE TERMENI

Accident nuclear — eveniment nuclear care afectează instalația și provoacă iradierea sau contaminarea populației ori a mediului peste nivelurile permise de reglementările în vigoare

Antidot — substanță folosită pentru neutralizarea unui agent toxic pătruns în organism sau a efectelor nocive ale acestuia

Autoritate — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, care, în baza art. 4 alin. (1) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activității nucleare, republicată, cu modificările ulterioare, reprezintă autoritatea națională competentă în domeniul nuclear și exercită atribuțiile de reglementare, autorizare și control prevăzute de lege

Autoritatea centrală pentru protecția mediului — Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor

Autoritatea centrală pentru protecție civilă — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Autoritatea publică locală responsabilă cu planificarea teritorială — consiliul local, respectiv consiliul județean și Consiliul General al Municipiului București

Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului — agențiile teritoriale de protecție a mediului și Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” (ARBDD)

Combustibil nuclear — material sau ansamblu mecanic care conține materie primă ori material fisionabil, special destinat folosirii într-un reactor nuclear, în scopul producerii energiei nucleare

Contaminare radioactivă — contaminarea oricărui material, oricărei suprafețe sau a mediului ori a unei persoane cu substanțe radioactive. În cazul particular al corpului uman, contaminarea radioactivă include atât contaminarea externă a pielii, cât și contaminarea internă.

Debitul dozei — rata expunerii la radiații ionizante în termeni de doză absorbită sau de doză echivalentă și exprimată în unitățile Gy/h, respectiv Sv/h

Decontaminare — îndepărtarea contaminării radioactive

Depozitare — prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul stocării și/sau păstrării în condiții de siguranță

Deșeu radioactiv — materiale rezultate din activitățile nucleare, pentru care nu s-a prevăzut nici o întrebuintare și care conțin sau sunt contaminate cu radionuclizi

Doză — cantitatea de energie absorbită de țesut

Dozimetre — instrumente de măsurare a dozei ambientale sau a dozei individuale

Ecranare — materialele, de regulă betonul, apa sau plumbul, amplasate în jurul substanțelor radioactive pentru a proteja personalul împotriva radiațiilor

Expert acreditat — persoană având cunoștințele și pregătirea necesare pentru a efectua testele fizice, tehnice sau radiochimice care permit evaluarea dozelor și/sau pentru a oferi consultanță în vederea realizării unei protecții efective a persoanelor și utilizării corecte a echipamentelor de protecție și a cărei capacitate de a acționa ca expert în acest sens este recunoscută de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN). Recunoașterea constă în eliberarea unui permis de exercitare, potrivit reglementărilor specifice emise de CNCAN.

Expunere — procesul de a fi iradiat sau expus la radiații, cu consecința potențială a unei doze absorbite

Evacuare — mutarea rapidă, temporară, a persoanelor dintr-o anumită zonă pentru a se evita sau a se reduce expunerea la radiații pe termen scurt în caz de urgență

Ingestie — pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman pe cale digestivă

Inhalare — pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman pe cale respiratorie

Intervenție — orice acțiune care evită sau micșorează expunerea ori probabilitatea expunerii la surse care nu sunt în obiectul unei practici aflate sub control sau la surse care sunt scăpate de sub control ca urmare a unui accident

Încorporare — pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman prin ingestie, inhalare sau prin penetrarea pielii ori a rănilor

Hazard — proprietatea intrinsecă a unei substanțe, unui agent, a unei surse de energie sau situații de a avea un potențial de producere a unor consecințe nedorite

Management pentru modernizare — adoptarea și implementarea procedurilor pentru modificările planificate asupra instalațiilor existente sau a proiectării de noi instalații, procese ori unități de stocare

Material radioactiv — orice material în orice stare de agregare, care prezintă fenomenul de radioactivitate, inclusiv deșeurile radioactive

Monitorizare — măsurarea periodică sau continuă a nivelului de radiații dintr-o anumită zonă

Nivel de intervenție — o valoare a echivalentului de doză evitabilă, a dozei efective evitabile sau a unei mărimi derivate, la care ar trebui avută în vedere aplicarea măsurilor de intervenție; valoarea dozei evitabile sau a mărimii derivate este numai cea asociată cu calea de expunere pentru care măsura de intervenție este aplicabilă.

Obiectiv nuclear — uzine pentru fabricarea combustibilului nuclear, reactoare nucleare, inclusiv ansamblurile critice și subcritice, reactoare de cercetare, centrale nucleare-electrice, instalații de stocare a combustibilului iradiat, unități de îmbogățire sau instalații de retratare

Produx radioactiv — orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv prin expunere la radiații, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili de a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, speciale, sociale, comerciale ori industriale

Radiație — particule sau unde rezultate din procese atomice ori nucleare

Radiație ionizantă — transferul energiei în spațiu sub forma undelor electromagnetice sau al particulelor cu o cantitate de energie mai mare de 12,4 eV corespunzătoare unei lungimi de undă de 100 nanometri. O astfel de radiație este capabilă să formeze ioni la trecerea prin țesuturile din organism sau prin alte substanțe.

Radiație nucleară — radiație emisă de nucleele atomice, de exemplu pe timpul dezintegrării radioactive sau pe timpul fisiunii acestora

Radioactivitate — proprietatea anumitor radionuclizi de a emite radiații prin transformarea spontană a nucleelor acestora

Sursă de radiații — o cantitate de substanțe radioactive utilizată ca sursă de radiații ionizante

Securitate radiologică — asigurarea protecției ființelor umane împotriva expunerii la radiații și a securității instalațiilor nucleare și a surselor radioactive, inclusiv asigurarea mijloacelor de realizare a acestei protecții și securității și a mijloacelor de prevenire a accidentelor și de diminuare a consecințelor acestora

Sursă de radiații — orice emițător de radiații ionizante, inclusiv orice material radioactiv și orice dispozitiv generator de radiații ionizante

Timp de înjumătățire — timpul necesar pentru ca o substanță radioactivă să își piardă, datorită dezintegrării, jumătate din activitatea acesteia

Urgență radiologică — o situație de urgență în urma unui accident care implică radiații ionizante, care determină autoritățile responsabile să decidă întreprinderea măsurilor de remediere în scopul protejării muncitorilor și a populației

Pericol — proprietatea intrinsecă a unei substanțe sau unui preparat chimic ori a unei stări fizice, cu potențial de a induce efecte negative asupra sănătății populației și/sau asupra mediului

Risc — probabilitatea ca un anumit efect negativ să se producă într-o anumită perioadă de timp și/sau în anumite circumstanțe

Titularul activității — orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține controlul instalației sau care este delegată cu o putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea acesteia

Unitate de stocare — orice spațiu în care sunt depozitate substanțe periculoase

DEFINIREA
situațiilor de urgență nucleară sau radiologică

Nr. Crt.	Obiectivul sau activitatea	Prezentarea situațiilor de urgență nucleară sau radiologică	Obs.
1.	Prelucrare radio-farmaceutică	Exteriorul amplasamentului: Fără posibile efecte deterministice. O mică eliberare radioactivă în exteriorul amplasamentului. Eliberarea poate fi mărită de un incendiu și este funcție de cantitate și volatilitate. Exploziile, furtunile scurgerile și rupturile prezintă un risc scăzut.	
		Pe amplasament: Efectele deterministice asupra sănătății sunt foarte puțin probabile, dar este posibilă depășirea limitei ocupaționale.	
2.	Spitale	Exteriorul amplasamentului: Fără potențiale depășiri ale dozelor permise legal.	
		Pe amplasament: Posibile efecte deterministice pentru personal, dacă sunt utilizate surse închise.	
3.	Fabricarea de surse închise	Exteriorul amplasamentului: O potențială eliberare radioactivă slabă peste nivelele de urgență, în vecinătatea obiectivului. În caz de incendiu, eliberarea va fi însă mult mai mare. Eliberarea radioactivă este funcție de cantitate și volatilitate. Exploziile, furtunile, scurgerile și spargerile reprezintă un risc mic.	
		Pe amplasament: Posibile efecte deterministe pentru personalul care lucrează, prin inhalare sau pierderea ecranării.	
4.	Laboratoare de cercetare	Exteriorul amplasamentului: Deoarece cantitățile de materiale radioactive depozitate și utilizate nu sunt mari, nu există o potențială eliberare radioactivă, care să depășească nivelele de urgență.	
		Pe amplasament: Pot apărea efecte deterministe pentru personalul implicat, prin expunere externă, în funcție de caracteristicile laboratorului.	
5.	Depozite pentru arderea deșeurilor de nivel scăzut	Exteriorul amplasamentului: Pentru operațiile de ardere a deșeurilor de nivel scăzut nu există posibilitatea depășirii nivelelor de urgență. Dacă deșeurile conțin iod radioactiv, atunci există o mică posibilitate de eliberare peste pragurile de urgență în vecinătatea obiectivului.	
		Pe amplasament: Nu există posibilitatea de depășire a nivelelor de urgență în interior. Există un mic potențial de depășire a limitelor expunerii operaționale.	
6.	Colete de transport exceptate	Exteriorul amplasamentului: Acestea conțin numai cantități minore de materiale radioactive. Nu există nici un risc pentru consecințe radiologice, care să necesite acțiuni protective speciale.	

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
7.	Colete de tip A	Exteriorul amplasamentului: Activitatea prescrisă pentru colete de tip A limitează pericolul radiologic. Depășirea dozelor peste limitele de urgență este practic imposibilă în vecinătatea coletului. În cel mai rău caz, limita pot fi depășite prin inhalarea fumului rezultat în urma unui incendiu la locul accidentului, însă persoana expusă poate pleca de la locul accidentului fără a se face monitorizarea radiologică. O contaminare accidentală a solului poate necesita decontaminare.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
8.	Colete de tip B	Off-site: Coletele de tip B pot conține o cantitate mare de material radioactiv. Aceste colete au fost proiectate să reziste la accidente severe; de aceea doze care să depășească limitele nu pot fi luate în considerare. Însă, dacă este fisurat coletul și are loc un incendiu la locul accidentului, dozele, în imediata apropiere, pot depăși limita de urgență.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
9.	Accident cu armă nucleară-eliberare de Pu	Exteriorul amplasamentului: Dacă are loc un incendiu sau explozie în urma utilizării unei arme nucleare, pot apărea efecte deterministice prin inhalare în nor sau resuspensia depunerilor. Zona semnificativ contaminată poate fi de ordinul unui kilometru pătrat.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
10.	Sursă pierdută/furată / necontrolată	Exteriorul amplasamentului: Sunt posibile doze letale pentru cei care utilizează o sursă neecranată. Dintr-o sursă fisurată pot rezulta doze letale și semnificative contaminări. Poate fi contaminată o arie considerabilă din cauza activităților desfășurate de personal.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
11.	Contaminare din cauza unei eliberări transfrontaliere	Exteriorul amplasamentului: Sunt posibile depuneri semnificative la mari distanțe de la un obiectiv foarte îndepărtat.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
12.	Căderea unui satelit	Exteriorul amplasamentului: Riscul este foarte scăzut și va fi imposibil să se delimiteze zona în care trebuie luate acțiuni de protecție rezonabile. Părți din satelit sau manevrarea unor piese din acesta pot duce la efecte deterministe.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	

STRUCTURA-CADRU**a planului de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică**

1. Coperta
2. Pagină identică cu coperta
3. Aprobarea, avizarea, actualizarea și revizuirea planului
4. Cadrul general
5. Organizarea centrului de coordonare a intervenției (CCI):
 - a) schema de organizare
 - b) tabel cu încadrarea funcțiilor din cadrul CCI
6. Identificarea și clasificarea evenimentelor
7. Clasificarea urgențelor
8. Notificarea, informarea și alarmarea
9. Declararea și introducerea stării de urgență
10. Responsabilitățile structurilor și ale personalului
11. Tabele cu forțele și mijloacele de sprijin, locația și modul de contact
12. Organizarea și conducerea acțiunilor de intervenție:
 - a) proceduri specifice pentru fiecare forță (formațiune de intervenție)
 - b) tabel-sinteză al forțelor de intervenție
 - c) acțiuni pe termen lung
13. Comunicațiile
14. Logistica
15. Monitorizarea factorilor de mediu
16. Încetarea stării de urgență
17. Comunicarea cu mass-media și informarea publică
18. Exersarea planului
19. Anexele planului.

RESPONSABILITĂȚILE**ce revin autorităților publice centrale și locale, precum și instituțiilor cu responsabilități în caz de accident nuclear sau urgență radiologică**

La nivel național, ministrul administrației și internelor, ca președinte al comitetului ministerial pentru situații de urgență, coordonează activitatea pentru aplicarea tuturor măsurilor în scopul limitării efectelor asupra populației și factorilor de mediu în cazul accidentelor nucleare sau al urgențelor radiologice care depășesc capacitatea de intervenție la nivel județean ori în situația accidentelor transfrontaliere. Secretariatul tehnic permanent al Secțiunii urgență nucleară din cadrul comitetului ministerial pentru situații de urgență, prin Centrul național pentru coordonarea intervenției în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, funcționează ca structură tehnică de specialitate consultativă pentru managementul urgențelor nucleare.

La nivel județean, prefectul, ca președinte al comitetului județean pentru situații de urgență, coordonează activitatea pentru protecția populației și a factorilor de mediu, precum și pentru realizarea măsurilor ce se impun în caz de accident nuclear ori urgență radiologică pe teritoriul județului.

La nivel local, primarul, ca președinte al comitetului local pentru situații de urgență (CLSU), coordonează activitatea pentru aplicarea imediată a măsurilor de protecție a populației ce se impun în caz de accident nuclear sau urgență radiologică.

Autoritățile publice locale au următoarele obligații:

a) asigurarea protecției populației, factorilor de mediu, animalelor și a bunurilor materiale;

b) participarea, împreună cu reprezentanții Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și inspectoratelor județene pentru situații de urgență, la întocmirea și actualizarea planurilor de protecție și intervenție;

c) organizarea notificării agenților economici din zona lor de competență, precum și alarmarea populației;

d) organizarea și asigurarea funcționării raioanelor de adunare, îmbarcare și primire din zona lor de responsabilitate;

e) organizarea și asigurarea transportului populației, bunurilor materiale și obiectelor de patrimoniu;

f) asigurarea asistenței medicale în raioanele de evacuare și pe timpul transportului;

g) luarea în evidență a populației care este evacuată;

h) asigurarea informării populației și evacuarea acesteia în caz de necesitate;

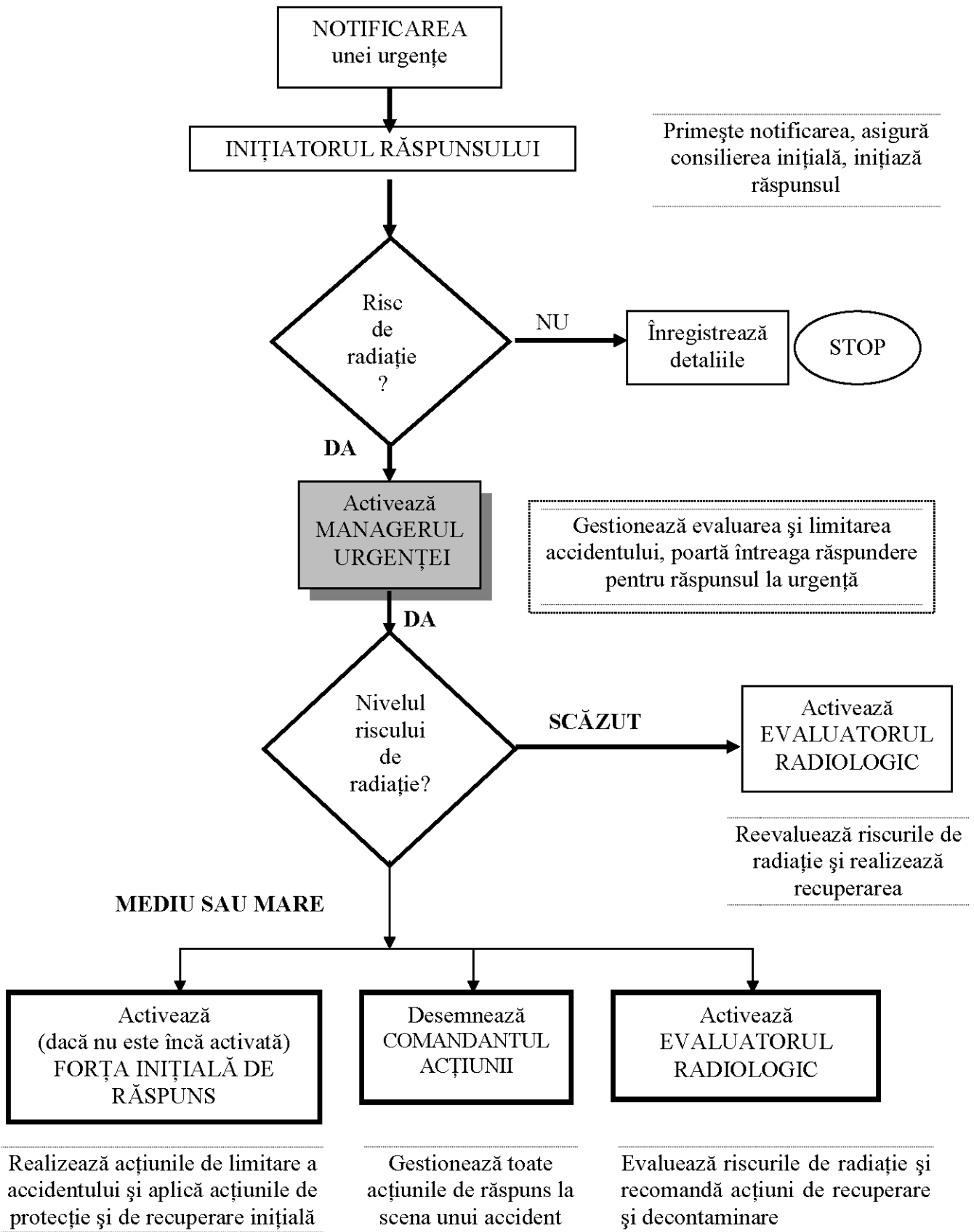
i) reținerea și stocarea produselor agricole și a altor alimente contaminate, care sunt periculoase pentru populație, și aplicarea interdicției de consum al unor produse;

j) acordarea compensațiilor persoanelor afectate de instituirea stării de urgență;

k) rechiziționarea bunurilor sau obligativitatea executării anumitor servicii;

l) oprirea activităților economice publice sau private din zona/zonile afectată/afectate.

RĂSPUNSUL ÎNȚIAL ÎN SITUAȚIA NOTIFICĂRII
UNUI ACCIDENT NUCLEAR SAU URGENȚE RADIOLOGICE

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

T A R I F E
pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României pentru anul 2005

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniştrilor, precizări, instrucţiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administraţiei publice şi de alte instituţii publice, care nu sunt prevăzute de Constituţie, republicată, în art. 78, 100, 108, 115 şi 147 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 1.2. Deciziile pronunţate de Secţiile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a III-a

- 2.1. Pierderi de acte, sigilii, ştampile, ciocane silvice, roviniete 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.2. Schimbări de nume 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.3. Citaţii emise de instanţele judecătoreşti 120.000 lei/act/12 lei noi/act
- 2.4. Citaţii la care numărul persoanelor citate este mai mare de unu 120.000 lei/act + 2.500 lei/cuvânt/
12 lei noi/act + 0,25 lei noi/cuvânt
650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.5. Publicarea ordonanţei judecătoreşti privind pierderea, sustragerea sau distrugerea ceului ca instrument de plată, a cambiei şi a biletelui la ordin 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.6. Acte procedurale ale instanţelor judecătoreşti, a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.7. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunţarea la cetăţenia română 750.000 lei/anunţ/75 lei noi/anunţ
- 2.8. Concursuri pentru ocuparea de posturi didactice în învăţământul superior şi a posturilor vacante de funcţionari publici 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.9. Anunţuri privind concursul de admitere la Institutul Naţional al Magistraturii, la concursul de admitere în magistratură, la examenul de capacitate pentru magistraţii stagiaşi, precum şi pentru locurile vacante de magistraţi, executori judecătoreşti, notari publici 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.10. Anunţuri privind concursul pentru posturile vacante de manager economic şi celelalte posturi vacante de personal ale curţilor de apel şi tribunalelor 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.11. Anunţuri privind data la care au loc adunările generale ale judecătorilor şi procurorilor, precum şi perioada de depunere a propunerilor de candidatură pentru Consiliul Superior al Magistraturii (C.S.M.) 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt
- 2.12. Publicarea ordonanţei de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau a hotărârii irevocabile a instanţei judecătoreşti, prin care se constată că provenienţa bunurilor este justificată 650.000 lei/act/65 lei noi/act
- 2.13. Publicarea declaraţiilor de avere potrivit legii 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.14. Publicarea rapoartelor periodice de activitate ale autorităţilor publice şi a raportului privind starea justiţiei 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.15. Bilanţuri de ocupare a forţei de muncă pe judeţe şi la nivel naţional 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 2.16. Publicarea listei donatorilor şi a donaţiilor făcute partidelor politice, precum şi a raportului de venituri şi cheltuieli electorale ale partidelor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 2.17. Alte publicaţii cu prezentare tabelară 50.000 lei/rând tabel/5 lei noi/rând tabel
- 2.18. Alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată 2.500 lei/cuvânt/0,25 lei noi/cuvânt

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a IV-a

- 3.1. Publicarea în extras sau integral a încheierilor judecătorului delegat de autorizare a constituirii societăţilor comerciale şi de înmatriculare a acestora 315.000 lei/pag. de manuscris/31,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.2. Alte hotărâri judecătoreşti prevăzute de lege 750.000 lei/pag. de manuscris/75 lei noi/pag. de manuscris
- 3.3. Publicarea proiectului de fuziune sau divizare 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.4. Bilanţuri şi conturi de profit şi pierdere (anunţuri-extras) 795.000 lei/anunţ/79,5 lei/anunţ
- 3.5. Bilanţuri ale băncilor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.6. Acte adiţionale 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.7. Publicarea dispoziţiunii hotărârii definitive de excludere a unui asociat (S.N.C., S.C.S., S.R.L.), precum şi a hotărârii de declarare a nulităţii unei societăţi comerciale 400.000 lei/anunţ/40 lei noi/anunţ
- 3.8. Alte publicaţii ale agenţilor economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somaţii, convocări de adunări generale, hotărâri ale adunărilor generale, acte de numire a lichidatorilor, bilanţuri contabile ale lichidatorilor, raportul cenzorilor în caz de lichidare etc.) 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 3.9. Publicaţii cu prezentare tabelară 50.000 lei/rând tabel/5 lei noi/rând tabel
- 3.10. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a V-a

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel naţional şi de ramură Tariful se calculează în funcţie de numărul de pagini şi de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VI-a

- 5.1. Publicarea anunţului de intenţie pentru iniţierea unor proiecte în condiţii de parteneriat public-privat, conform O.G. nr. 16/2002 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.2. Publicarea hotărârilor judecătoreşti irevocabile pronunţate în aplicarea O.U.G. nr. 60/2001 720.000 lei/pag. de manuscris/72 lei noi/pag. de manuscris
- 5.3. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă în vederea delegării gestiunii serviciilor publice de alimentare cu apă şi de canalizare 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.4. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă pentru delegarea gestiunii serviciilor publice de salubritate a localităţilor prin concesiune 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.5. Publicarea anunţului de licitaţie publică deschisă privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public şi privat de interes local 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris
- 5.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 490.000 lei/pag. de manuscris/49 lei noi/pag. de manuscris

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA a VII-a

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului delegat de înmatriculare a societăţii cooperative — în extras sau integral, conform Legii nr. 359/2004 315.000 lei/pag. de manuscris/31,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.2. Hotărârile A.G.A. sau actul adiţional, în cazul în care s-a modificat actul constitutiv prin aceste hotărâri 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.3. Hotărârea irevocabilă a tribunalului de anulare a hotărârii A.G.A. 400.000 lei/anunţ/40 lei noi/anunţ
- 6.4. Hotărârea A.G.A. prin care se aprobă situaţia financiară anuală 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.5. Hotărârea A.G.A. pentru majorarea capitalului social, numai dacă majorarea este mai mare de 10% 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.6. Proiectul de fuziune/divizare vizat de judecătorul delegat 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.7. Actul modificator al actului constitutiv al societăţii absorbante 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.8. Actul de dizolvare a societăţii 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris
- 6.9. Actul de numire a lichidatorilor 875.000 lei/pag. de manuscris/87,5 lei noi/pag. de manuscris

Tarifele de publicare cuprind T.V.A în cotă de 19%.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 şi 410.47.30, tel./fax 410.77.36 şi 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 032637